

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSETT, Király-utca 4. sz.
 Az arany hajó szállodával
 szemben.
 hová az előfizetések és a lap
 szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény inté-
 zendő.
 —
 Kéziratok vissza nem adatnak
 —
Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek fő

A bonyhádi beszéd.

Pécs, 1895. január 30.

(* *) Vasárnap óta nevezetes hely lett a kis Bonyhád, a Perczelek ősi fészke, midőn a kis utód ősei tehetségéhez mért tárogatóba futt bele, hogy az ezen adott hangot a kitartott, vagy a baksisért epedő sajtó elvigye úgy a kunyhóba, mint a palotába, hadd tudja meg az ország, hogy az akarat annyi mint a tett.

Uj miniszterek nem igen szoktak elmenni kerületeikbe újra választásuk alkalmával, egy kis telinyomatott papiros is megteszi. Perczel Dezső azonban elment. Talán azért, hogy új, kegyelmes uri minőségében bemutatassa magát rokonainak. Talán azért, mert tudja, hogy szorul a kapeza, szükség van a személyes megjelenésre, ha azt akarja, hogy újból az övé legyen a bonyhádi mandátum. Vagy talán éppen az összkormány küldte ki, hogy elmondja az egész kormány programját oly helyen, a hol nem vonják rögtön felelősségre.

Két irányban hegyeződik ki az új belügy-miniszter képviselői mandátumért pályázó beszéde; és pedig az egyházpolitikai reformok dolgában, meg a közigazgatás államosításában. Ebben a két irányban aztán, a jelölt ur nagyon is sokat talált markolni az ígéretekben; már pedig tudjuk, hogy a ki sokat markol, keveset fog.

Mintha a „Maxi mach Dich gross!“ elvét akarná követni, miként egy jó kortes, (persze, saját magának a legjobb kortese) nem fukarkodik az ígéretekkel; és ha csak ezeknek az ígéreteknek a mennyiségéből kellene következtetni önmaga által feldicsért hivatottságára és rátermettségére a belügyi tárca vezetésénél, álmélkodva nézhetnők a jó bonyhádiakkal azt az Anteust, a ki szülőföldén megvetve lábát, egy új pontot keres, a hol megvetve lábait, megverekedjék minden nemű és rangú ellenségeivel.

Csakhogy az ám a bibi, hogy velünk együtt az egész ország közvéleménye alaposan kételkedik abban, hogy a Perczel Dezső ereje és képessége,

no meg általában az egész Bánffy-kabinet megbirja-e a bonyhádi programban foglalt ígéretek súlyát? Szó sincs róla. Tudják azt jól maguk az új kabinet tagjai, kiknek Wekerle legfeljebb hat heti uralkodást helyezett kilátásba, hogy ennek a kabinetnek már a hivatása és feladata korántsem terjed ki az országot boldogító alkotások megteremtésére.

Ennek a kabinetnek az a feladata, mint a cirkusz bohócainak, hogy az egymást váltogató művészek után és előtt az időközöket kitöltse, hogy mulattassák a publikumot. Épen azért adott meg nekik ígérni akár egy egész Olympust mindenféle kis istenekkel együtt; és innét vezethetjük le az eddigelé nyilvánult önbizalomnak azt az erős megnyilvánulását, hogy a közvéleményt ideig-óráig tévedésben akarják tartani az ő feladatuk származás csekélységéről, meg erejüknek szertelenül kicsiny mivoltáról.

Mert hát megvagyunk irva, hogy gondoskodva van arról, hogy a fák ne nőjjenek az égig, azonoságosképpen arról is történt gondoskodás, hogy ezek az urak sokáig ne mókázzanak a közélet porondján. És mert ez a hitünk, nem is vesszük komolyan az új belügyminiszternek nagyhangú ígérgetéseit.

Mint kortesbeszéd, egyike Perczel Dezső beszéde a legfrappánsabbnak, mert fölhasználja az egyházpolitika letarolt mezejét győzedelme biztosítására. Ez a tér már oly tabula ráza, a hol nincs semmi új, és a zseniális miniszter mégis talált egy kis rögöt, a mibe megkapaszkodhassék.

Ez pedig az az ígéretek, (no mert kerületben igen sok a tanító) hogy az anyakönyveket kiveszik már szeptember 1-én a papok kezéből és odaadják — a tanítóknak. Szegény nemzet nap-szamosai! A kenyérért való küzdelemben mily jó volna nektek egy kis mellékjövedelem. Persze egy szó sem igaz ám ebből, de hát választások idején meg van engedve a nagyot mondás, csak higyétek el és szavazzatok Perczel Dezsőre.

Ez az ötlet alaposan elrontotta a belügyminiszter ur chance-ait a bonyhádi mandátumra. Megmozdult a néppárt, és jelöltet is állított K a s

Ivor báró személyében. Mindenesetre heves lesz a küzdelem, és aligha el nem veszti ezt a pozíciót a kormánypárt, mint még sokat el fog veszíteni, a mint a későbbi események meg fogják mutatni.

Mert nem kicsinylendő erő rejlik ám abban a több mint száz katolikus körben, mely az ország minden részében éppen a politikai küzdelmekre való tekintetből szerveződött. S bár szívünk fáj és élesen feljajdul a fájdalomtól, hogy e hazai fiai csak azért oszoljanak külön táborra, mert egyik így, másik amúgy imádja az egy Istent; de jól esik látnunk azt a vergődést, ijedelmet, melybe saját bűnei miatt jutott a kormánypárt, s most végvonaglásában humorizál: szerepelteti politikai pojácáit.

A mi programunk a legegyszerűbb: az önálló Magyarország. Ezt az ujdonsült néppárt éppen úgy ellenzi, mint a kormánypárt, nekünk tehát barátunk egyik sem lehet, de nem busulunk rajta, ha egymást iparkodnak elbuktatni.

A bukás napja pedig, közel van, azé a bukásé, mely után számukra soha sem lesz fel-támadás.

* **A néppárt programja.** Megtörtént, a mit minden hazafinak szívéből fájlalnia kell, az úgynevezett „Néppárt“ szervezkedett, és pedig a németországi „Centrum-párt“ mintájára. Mintha történelmünk nem elég gyászos példát mutatna föl arra nézve, hogy a pártoskodás és visszavonás határozottan ellene van a magyarság érdekeinek. No de a megtörténteken hiába keseregünk, a kocka el van vetve, és mi csak hírlapírói tisztünknek teszünk eleget, midőn a párt főúri vezetősége által komponált programot a következőkben ismertetjük:

1. Követeljük a kötelező polgári házasság és állami anyakönyvvezetésről szóló törvények revízióját.

2. Küzdeni fogunk oly rendeletek és törvényjavaslatok ellen, melyek a kereszténység szellemével ellenkeznek, avagy törvényesen bevett vallásfelekezetek között az ország érdekében visszaállítandó békés egyetértést veszélyeztetnék.

A vallásfelekezetek jogait és szabadságát tiszteletben tartjuk és megővni kívánjuk, de viszont a kath. egyházat megillető jogokat és szabadságot követeljük.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Nálunk ez így divat.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája.)

Ha valakinek a háza előtt a végrehajtó megüteti a dobot, azt mondják rá: „Most ez a divat.“ Ha a férj helyett a nő viseli a kalapot, ez is divat. Ha valaki azt állítja magáról, hogy két annyit tud, mint más, az se tűnik föl senkinek, erre is, meg sok más felszöszöszökre is csak azt mondják: „Most ez így divat.“

Tamás Sándor bátyánk is ezt mondta, mikor látta azt a sok „estaférungot“, melyet kedves élete párja a Rézikének készített. „Nem bánom — ugymond — ha holtom napjáig nyögöm is, de legyen meg minden, a mi kell. Ne mondhasa senki, hogy a papné, vagy a kasznárné különben kiházasította a leányát, mint a Tamás csizmadia. Tartok én is lakodalmat olyant, hogy még Babarzig is elmegy a hire.“

Egy csizmadia mester, a kinek a piacon háza, a kutyaháton szőlője, a Csontos-dűlőben földje van, csak megteheti, hogy egyetlen leányát divat szerint adja férjhez.

— Megteheti, meg is fogja tenni, s aztán pontum!

— Anyjuk! a vendégekről gondoskodtál már?
 — Nincs azon mit gondolkodni: meghívjuk az atyafiságot meg a barátokat.

— Nem oda Buda. A jódí barátokat biz' én nem hívom meg. Hiszen azok nem szeretnek nyilvánosan mulatni; lakodalomban meg nem szokás olvasót pörgetni.

— Nem a jódí barátokat értettem én, te füles, hanem a mi jó barátainkat.

— Jól van no. Hát kezdjük. . . Első vendég az én testvérem, a Náncsi.

— Az nem lehet. Itt én vagyok az ur. Az én Péter bátyám az első vendég.

— Kikérem magamnak. . . Én úgy tudom, hogy minden tisztességes és művelt háznál az asszonyé az elsőség; ennél fogva az én Náncsi néném lesz az első vendég Rézikém lakodalman.

— Rézikém?! . . . Hát én ki vagyok, vagy mi vagyok itt?

— Csizmadia céhmester és az én férjem.

— Nincs már céh. Ebből is látszik, hogy el vagy maradv a világtól. Én most ipartestületi elnök vagyok és nem tűröm a magam háznál asszony-személy elsőségét. Hiszen a pap is úgy hirdette a templomban: „Tamás Tréziát eljegyezte“, nem ám a te nevedet említette, hanem az enyémet. Így hát én vagyok itt az első.

— Légy hát első, nem bánom. Hanem most már arról beszéljünk, kit hívunk meg.

— Mondtam már, hogy Péter bátyám az első vendég. Az úgy néz ki ünneplő ruhájában, mint egy falusi pap. A feleségének is van selyem ruhája. A Náci sógor se maradhat el. Lám, a minapi árverésen vett egy hintót; erre pedig nagy szükség van, miután már a céh nem rukkol ki a parádés zászlóval, hát szándékom annyi hintót összekoledálni, hogy az egész falamiát hintón vitethessem a templomig.

— Épp a számból vetted ki a szót. Én meg a két inas gyereket felöltöztetem úgy, mint a Migazzi grófnéknál láttam. Rövid nadrág és hosszú harisnyával. Így lesz fényes, uras és divatos a lakodalom. Itt lesz a tisztelendő, a jegyző úr, a Paki fiskális, meg a

járásbíró. Ez az egy leányunk van, illő, hogy adjuk meg neki a módját.

— Adjuk meg. Ne hiányozzék a divatból meg a parádéból semmi.

— No meg a Kis Varga András szomszéd se maradhat el. Igaz, hogy ő is csak csizmadia, de neki is van hintója. Nem valami fán ugyan, de elköttyog a többi között. Aztán meg az András igen virtuosus ember, el tud az beszélni még a főispánnal is.

*

A nagy nap reggelén még alig virradt, a Miska meg a Toncsi bebújtak a liberiaába. Ugy járkáltak, mintha nyársat nyeltek volna. A vendégek csak délutánra voltak hiva, de azért a két lakájba már délben sem lehetett egy falat harapni valót bekönyörögni. Hej, pedig máskor már a turós másziknak a szagától úgy megjött az étvágyuk, hogy majdnem a csirizt is megették tálastól. De ma nagyon is tudják, mi fán terem az illendőség, még tán jobban, mint a szabólegények, a kikről pedig elismert dolog, hogy nagyon intelligensek, de csak a z űti, m ű te legénynyé szabadultak.

Igaz ugyan, hogy a majster ur mostanában igen sokszor tartott nekik előadást az illetanból, a mikor a lábszij és a sámfa is előkerült; Rézike pedig fennhangon olvasott előttük a finom társalgóbol.

Rézike dobogó szívvvel néz ki az ablakon; várja nem a vőlegényt, hanem a hintókat. A vőlegényt ugyanis látta elégszer, hanem ennyi hintót együtt s hozzá még saját portáikon, nem látott soha.

Miska a kapuban áll. Az ő dolgát képezi a hintók bekommandirozása.

— Erre tessék, erre! -- kiabál egy arra jövő

3. Követeljük a kath. autonómiát s ebből kifolyólag a kath. alapok és alapítványok kiadását.

4. Védelmeznünk fogjuk a népoktatási törvények által úgy a katolikus, mint a felekezeti számára biztosított közoktatási szabadságot és követeljük annak kiterjesztését a tanügy minden fokozatára.

5. Magyarország elsősorban földmivelő állam lévén, a gazdaközönség, főleg a kisgazdák eddig elhanyagolt érdekeinek, szeszadó-, vám- és forgalmi politikában való kellő figyelembe vételét követeljük.

6. Követeljük mindazon törvényes intézkedések megtételét, melyek a földmivelő népek a hazában való megélhetését és gyarapodását biztosíthatják.

7. Követeljük, hogy a kisgazdák és kisiparosok hiteligenyei, állami támogatás mellett létesítendő szövetkezeti és egyéb megfelelő intézmények útján kielégítést nyerjenek. Továbbá támogatni fogunk minden oly törekvést, melynek célja a mezőgazdasági és kisipari termékeknek kedvezőbb értékesítése.

8. Követeljük egy igazságosabb adórendszer megalkotását; hazai viszonyainknak megfelelő adómentes létminimumnak törvényes megállapítását és a tőzsdeadó behozatalát.

9. Követeljük az adókezelés egyszerűsítését, különösen a kezelésnek oly módon való eszközölését, hogy azt minden adózó megérthesse és saját érdekében kellőleg ellenőrizhesse.

10. Pártunk a kisiparost és munkást a nagy iparral és tőkével való versenyben az állam által kívánja az őt megillető védelemben részesíttetni.

11. Követeljük a munkaadó és munkás közti viszonyok szabályozását és különösen a munkás család, erkölcsi és egészségi érdekeinek megóvását, továbbá a munkás-biztosítások nagyobb mérvű kiterjesztését. Végre követeljük a vasárnapi munkaszünetre vonatkozó törvény szigorítását.

12. A közigazgatás rendezésére nézve a néppárt akkor fejt ki álláspontját, mikor erre nézve a kormány javaslatait elfogja terjeszteni; de már most követeljük a közigazgatás javítását és ellenezzük annak minden oly irányu szervezését, mely a polgárok közreműködésének kizárásával az állami omnipotenciát növelhetné.

13. Pártunk a nemzetiségek iránt teljes előző kenyességgel kíván viseltetni és igényeiket a mennyiben azok a magyar állam egységével és nemzeti jellegével megegyeztetethetők, méltányolni fogja és őket igazságos és méltányos eljárásban kívánja részesíttetni.

14. Követeljük a választási visszaélések orvoslását és az igazolási eljárásnak megfelelőbb módon való szabályozását.

Tudjuk azt, hogy a census, a választókerületek beosztása és a választás körüli eljárás sok tekintetben ki nem elégitő és számos visszaélésre ad alkalmat. Ezeknek szabályozását is szorgalmazni fogjuk.

H i r e k.

Pécs, 1895. január 30

Farsangi naptár.

febr. 1.	A pécsi vasuti munkások bálja
"	Gavotte és menuette társaság táncestélye a kaszinó nyári helyiségében.
" 2.	B. sellyei olvasókör estélye
"	Pécsi munkásképző egyesület bálja

hintó kocsisára, és mikor látta, hogy egyáltalában nem akar befordulni, oda szaladt a lovak elé.

— Hordd el magad te szarkaformájú. Nézz az ember, majd megijeszti a lovakat.

Lehorgasztott fővel sandított Miska a hintó után, mely még be se nézett hozzájuk. Szegény fiu nem tehetett róla, hogy a sári tisztartót is meghívott vendégnek nézte.

Amott az ajtó mellett Toncsi sürgölődik. Egész alázattal kéri Paki ügyvédné ő nagyságát, hogy vetné le a felső ruháját, hadd vigye el a ruhatáru szolgáló műhelybe. Hiába szabadkozott, hogy neki nincs sem nagy kendője, sem köpenye, mert a hintóban hagyta, Toncsi nem tágitott, neki felső ruha kellett.

Több rendbeli tévedések és apró kalamitások után végre együtt voltak a meghívottak. Sorba álltak a hintók az utcaajtó előtt és kezdetét vette a beszállás.

Rézike teljes diszben várakozott a két tenyeres timár-legényre, a kik karra kapva, beültették a rácz hitközség hintójába, mivel ez volt a legszebb.

Tamás uram amugy is tekintélyes termete még tekintélyesebbnek látszott, a mint egyik puha ülésen elhelyezkedett. Mellette kedves élete párja feszegett nagy rangosan.

De hát minden örömben belevegyül egy kis üröm. A rácz kocsis egyenesen a rácz templom felé hajtott és a kalomista templom elé állott násznépnek várakozni kellett, míg a ráczok hintója visszakerül a menyasszonynyal.

Nagy nehezen elkövetkezett végre a jól megszolgált vacsora, hol a különben tiszteletreméltó matrónának neki vörösdöött arczczal fészegletek ülőhelyeiken, még evés közben sem mulasztva el használni a legyezőket. Maga az örömanya dióhéjba szorított lábu macskaként tipegett-topogott suhogós selyemruhában. Bizony ki volt zökkentve szegény rendes egyszerűségéből; folyton azzal küzködött, mi illik neki, mi nem. Az ember szinte megsajnálta, a mint folyvást törülgette verítékező homlokát.

- " Helyőrségi tiszt estély.
- " 6. Vöröskereszt egyesület álarcos bálja
- " 7. Pinczér-bál.
- " 9. Veterán bál.
- " A délutáni társaság estélye a kaszinó nyári helyiségében.
- " 14. Polgári torna-egyesület jelmez-estélye.
- " 16. Kaszinó-bál.
- " Herczenberger-féle Polgári-bál a Vigadóban.
- " 23. Önkéntes-bál.

— (**Pécs város milleniumi képe.**) Országszerte nagy szenzációt keltett Pécs város közgyűlésének az a határozata, hogy nem festet a milleniumra semmit, mert Pécsnek nincsenek történelmi emlékei, no meg nincs rá való pénze. Ez a szatőcs-politika aztán kellő méltatásban részesült a hazai sajtóban pártkülönbség nélkül, úgy hogy a böles magisztrátus eszére tért és meggondolta magát, hogy mégis csak fog képet festetni. Mint értesülünk, a napokban volt e tárgyban értekezlet a polgármester urnál, de még a választandó téma tekintetében nem történt megállapodás. Részünkről legalkalmasabbnak tartanók azt a jelenet megfestését, midőn Mátyás király Pécsre jön, és az egybegyűlt káptalani tagoktól követeli a hűtlenné lett Janus Pannonius püspök kiadását. Egy pálos barát aztán reámutat a nyughelyét fedő siriratra. Dicső korszak, fényes megjelenés, méltó a megörökítésre egy művészi ecset számára.

— (**Jégünnepély**) A pécsi korecsolyázó egyesület jövő vasárnap, vagyis február 3-án fogja a tervezett jégünnepélyt megtartani és ujjal felkéri a korecsolyázó közönséget, hogy az ünnepélyen minél számosabban jelmezben megjelenni sziveskedjenek, kik a felvonulásban is részt vehetnek. Az előkészületek már nagyban folynak és az ünnepély iránt városzerte nagy az érdeklődés.

— (**Visszalépő főispán.**) Sándor Béla Bács Bodrog vármegye főispánja, mint lapunkat értesítik, legközelebb lemond állásáról s visszavonul a magán életbe. Mérvadó körökben mindent elkövetnek, hogy a főispánt hivatalában megtartsák, de ő semmi szín alatt nem hajlandó hivatalát tovább viselni. Helyét nagybajszai Vojnits István Baja, Szabadka városok főispánja tölti be, vagy pedig alföldi Dr. Flatt Viktor Ujvidék város főispánja.

— (**Blaha Lujza Kaposvárott.**) A kaposvári kereskedő ifjak egyesülete elhatározta, hogy legközelebb rendezendő hangversenyére fel fogja kérni Blaha Lujzát is a közreműködésre. Ezt a kívánságukat egy hódoló levél keretében juttatták a művésznő elé, a ki hozzájuk intézett válaszában kilátásba is helyezte közreműködését. Most a kaposváriak nagy szabású előkészületeket tesznek Blaháné fogadására és ünneplésére, annál is inkább, mert — mint tudósítónk írja — Blaha Lujza még nem ragyogtatta művészetét „Somogyország“ székvárosában, Kaposvárott.

— (**Beküldetett.**) Több indóház utcai lakostól ma reggel az iránt érkezett panasz hozzánk, hogy eddig a rendőrhatalmi intézkedésnek megfelelőleg a házak előtt a járdáról egész szélességében a havat és jeget mindennap a szükséghez képest eltakarították már hajnalban, hogy a vasutól korán érkező és menő utazó közönség veszély nélkül és akadálytalanul közlekedhessenek ez uton. Ma reggelre azonban

ritott lábu macskaként tipegett-topogott suhogós selyemruhában. Bizony ki volt zökkentve szegény rendes egyszerűségéből; folyton azzal küzködött, mi illik neki, mi nem. Az ember szinte megsajnálta, a mint folyvást törülgette verítékező homlokát.

Szerencsére, nem volt senki, a ki észrevegye a sok zürzavart, hogy a Toncsi gyerek a rétes mellé salátát kínált, a töltött káposztára pedig sonkszelet helyett pörkölt tortát rakott.

Voltak azonban a többi közt művelt uri hölgyek is a társaságban, a kik mindent csak ujjak hegyével csiptek fel. Hasonlóképpen voltak kisasszonykák, kik egész estén át nem szüntek meg alaposan elpirulni s szemlesütve alig bátorkodtak a hozzájuk intézett kérdésekre igent, vagy nemet mondani.

Csak a Rézike csacsogott, mint a hegyi patak, folyton jelét adva szellemességének.

Tamás uram is egészen elemében volt, csak az nem fért sehogy a fejébe, hogy egész nap nem hozhatta érintkezésbe sem a Miskát, sem a Toncsit a láb szíjjal.

No de nem tesz semmit, a mi késik, nem mulik, és majd holnap is lesz nap.

Elég az hozzá, hogy vigan csendültek össze a poharak, gyöngyözött a hegylé, szikrázott a jókedv s a folytonos öntözéstől nekieredtek a nyelvek kezei, kezdett megszűnni a rangkülönbség s az ügyvéd ur a timárral, a pap az esztergályossal baráti poharat ittak, éltetve a testvériséget és egyenlőséget.

Megindult a jókedvvel a köszöntők özöne is; hanem olyant nem tudott senki se mondani, mint a kis Varga András uram, a ki fölállt, komolyan végig nézett a társaságon és még komolyabban rá kezdte döngő hangon:

arra ébredtek föl, az e célból rendesen ott foglalkoztatott napszamosok, hogy ezt egyik városi segéd mérnök tiltó rendelete folytán tenniök nem szabad. Ennek a rendeletnek aztán az lón a következménye, hogy ma a fuvatag által összehordott hóban térdig gázoltak a lakók, mindkét nembeli iskolás gyermekek és utasok egyformán. Megfoghatatlan a panasztevők előtt, minő joggal avatkozik a mérnökség a rendőrkapitányság ügykörébe eső dolgokba? Vagy tán erre felhatalmazást nyerve, gazdálkodási rendelkezés akar ez lenni, hogy megvárva, míg a havazás teljesen megszűnt és akkorra céloztatik a hónak és jégnek egyszerre történő eltakarítása? Erre nézve tájékozva szeretne lenni az ottani lakosság és az arra sűrűn közlekedő utazó és nem utazó közönség.

— (**Diszes esküvő.**) Fernbach Károly a bácskai nábob fia, tart. huszár hadnagy e hó 28-án vezette oltárhoz Zomborban Karácsonyi Dóra kisasszonyt Karácsonyi Gyula bácsmezei főjegyző leányát. A diszes esküvőn 8 ötfogatu és 32 négyfogatu hintó vitte a násznépet a templomba s onnan az örömapa házához, a hol ősi szokás szerint két napos lakodalmat ültek a lakomára hívott rokonok és vendégek.

— (**Hálás bakák.**) A helyben állomásozó 52. gy. ezred 9. század bakáinak tegnap nagy örömnappjuk volt, amennyiben Schilcher Károly századparancsnokuk névnapját ünnepelték. Ez alkalomból az ünnepelnél megjelentek a számvevő altiszt és a szolgálatvezető őrmester kíséretében a század négy szakaszparancsnoka és minden rangfokozat képviselői. Schönberger Jenő a század számvevő altisztje, a ki különben rendezője az egész sikerült kedves ünnepélynek, a század nevében üdvözlő beszéd kíséretében egy élet nagyságu, Holló Zsigmond által ez alkalomra rajzolt arcképet nyújtott át, melyet az ünnepelt századparancsnok megmagasztalással és köszönő szavak nyilvánításával fogadott el. Erre napiparancsnok a bakák „dienstfrei“-t kaptak, délben két hordó sör mellett vigan mulattak és éltették szeretett kapitányukat. A század altisztjei pedig este vig lakomára jöttek össze, a hol szintén fesztelen jókedv mellett üritették poharukat a ritka nap öröme.

— (**Polónyi Géza Pécsen.**) Hétfőn sokan megismerték az utcán az élclapok rajzai után a magyar parlament leghangosabb tagját, a ki valami peres ügy megsürgtetése végett látogatott el városunkba. Miután dolgát elvégezte, ellátogatott az „Othon“ kávéházba, sőt az Orfeumba is és még az éjjeli vonattal elutazott.

— (**Kinevezés.**) Ő felsége Kozma Géza szegvárdi kir. törvényszéki bírót a pécsi kir. itélőtáblához elnöki titkárrá nevezte ki.

— (**Vásár Baranyavárott.**) E hó 28-án tartatott meg a baranyavári országos vásár. A vásár ez alkalommal — mint levelezőnk írja — nagyon szomorú képet nyújtott az eladóknak, mert dacára annak, hogy sok nép volt, mégsem volt vevő, ezek a népek csak csupa szokásból járnak a vásárookra. Legélénkebbnek volt mondható a sertés üzlet. Hisz a baranyavári vásár erről híres. Akárhány eladó panaszkodott, hogy még a helypénz árát sem bírta bevenni, amelyet a helypénzsedők kétszeresen vettek, de ez alkalommal az egyszer pórul jártak, mert a Waniss

„Jól tudják nem vagyok sem buta, sem számár, Hiszen ugy hívnak, hogy kádenciás eszímár. Azért hát emelem poharam ezekre, Az itten egybegyűt uri cselédekre. Először is a hány van vasárnapnál kapa, Annyi évig éljen ez az örömapa. És a hány van Kis-Harsányban, Nagy-Harsányban banya, Annyi évig éljen ez az örömanya. A hány csibét elvisz egy évben a kánya, Annyi évig éljen házigazdánk lánya, Akit a jó Isten boldogságba tartson, Lehessen még sokszor ilyen vig menyasszony. A hány tüskebokr megterem a mesgyén, Annyi évig éljen köztünk a vőlegény. A hány tehén vagyon vármegyénkben meddő, Annyi évig éljen az ittlelvő jegyző. És a hány csepp bor van ebbe a pohárba, Annyi öröm érjen minket e világba. Kivánom szivesen, sokszor mulathassunk, Egymásnak kedvéért nagyokat ihassunk.“

Éljen! Éljen! hangzott mindenfelől. Összeköcödtak a poharak és a versmondó kívánsága szerint nagyokat ittanak. De meg is érdemelte ám Kis Varga András uram az éljenzést, mert, mint szokta mondani „Nem tanultam én egy diák iskolát se, és mégis ki-megy minden sarokra, mint a Makaiék akla.“

Az általános jókedvnek csak a rózsaszínű hajnal vetett véget, mikor hazament, ki hogy tudott. Nem kellett már ekkor hintó, reggel felé ugyanis a gyalogjárás a divat, sőt akadt olyan is, aki még másnap sem tudta egész bizonyossággal, vajjon álmodta-e mindezeket, vagy igazán úgy volt. Csak hitte, talán most is hiszi, hogy ur volt, mert hát az urhatnamság most a divat.

szolgabíró jelen lévén, a vásáron több panasz jött hozzá ez ügyben, melyet rögtön jegyzőkönyvbe a vétetett a helyszínen, így az igazságtalanul eljáró helypénzszedők várhatják a büntetést.

— **(A pécsi jótékony nőegylet)** által f. évi január hó 19-én a „Hatú és a nemzeti Casino“ egyesített termeiben rendezett jelmez estélynek összes bevétele az alább kitüntetett felülfizetések és adományokkal 558 frt az összes kiadás 308 frtot és így a tiszta jövedelem 250 frtot tett ki. Ezen alkalmából felülfizettek és adományoztak: Cseh Sauska Mari, Szauder Gusztávné 10—10 frtot, özv. Sauska Jenőné 7 frtot, Cseh Marianna, Monostori Erreth Teréz, Légszesszgyár igazgatósága 5—5 frtot, Dr. Johann Beláné 4 frtot, Vaszary Gyula, Krauze Ignác, Lammer Károly 2—2 frtot, Angster, Klein, Jankovits, Dr. Krausz Jenőné és Höfler 1—1 frtot mely adományok és felülfizetésekért, a rendezők szives közreműködéséért, Valentin Ottó könyv és zenemű kereskedőnek a jegyek elárúsítása körül tanúsított szives és készséges fáradozásáért valamint Hercenberger József tánc mesternek a „menuette keringő“ legújabb és közkedveltségű tánc felvezetéséért a nőegylet köszönetét nyilvánítja.

— **(Thea estély.)** Miként értesülünk, a pécsi jótékony nőegylet a farsang utolsó hétfőjén február 25-én egyeleti helyiségében táncal egybekötött „Thea estélyt“ fog rendezni. Előre láthatólag ezen estély is, melyet a fesztelenség, az általános jó kedv és vigáság, szokott jellemezni a sikerültebb mulatságok közé fog tartozni.

— **(Lopások.)** Az ifj. Kovácsics János pálya-utca 5. sz. a. üzletében alkalmazott székálló legénynek a fogastra akasztott kimenő ruhájából tegnap 9 frt 50 kr. készpénzt elloptak. Hasonlóképpen a lefolyt éjjel az alsómalom-utcaiban lakó egyik vasuti alkalmazott éléskamarájából egy 25 kiló olvasztott zsirt tartalmazó bődönt. Mindkét esetben a lopást a körülményekkel ismerős házi tolvajok követhették el. A rendőrség a nyomozást minden irányban megindította.

— **(Basáskodó vámos.)** A napokban egyik közeli földbirtokos tengelyen nagyobb mennyiségű bőrt küldött be, szállító levél kíséretében. A szigeti vámsorompónál örökös vámos aztán a kocsihoz nemcsak a 15 krt kitevő kövezetvámot, hanem 75 kr. helypénzt is követelt és tényleg beszédett, jóllehet erre szerződése értelmében joga nem volt. Egyéb iránt, mint több irányban megindított információink alapján irhatjuk, ez rendes uzus Pécsen, mert akár piacra, akár nem piacra hoznak a városba valami árut, azokért mindig beszedik a helypénzt, hogy ilymódon illetéktelen haszonra tegyenek szert. A jelen esetben megtették a följelentést a vámszedő ellen, és ez ügy most elbírálás végett a főkapitánynál van; de hány esetben nem tétetik meg a följelentés ily tulkapások ellen csupán abból az okból, mert a tudatlan falusi nép azt hiszi, hogy az így dukál.

— **(Téli világ.)** Szalántai levelezőnk írja: Még egy esztendőben sem volt annyi dolga a községi előjáróságoknak a hófúvások miatt, mint az idén. Ámbár kirendelik az összes községi közmunkaerőt, s nagy fáradsággal járhatóvá teszik a koci-, dülő- és gyalogutakat; de kárba vesztett az összes fáradság, mert újra, meg újra befújja a hó. Szerencsétlen az az ember, a kinek ilyenkor gyalogolnia kell. A hófúvások egyik áldozatát kell felemlíteni Wirth Imre pogányi jómódu molnárt. Tegnap Udvardon vonatra szállott és bement Pécsre; ma aztán a hajnali vonattal visszautazott és Udvardról az apostolok lován akarta megtenni malmáig az utat. Hasig járt a hóban, lábait már-már alig volt képes a mélyes hóból kiemelni, ereje fogyott, s egyszerre csak bekövetkezett, hogy nem volt képes tovább haladni. Arra járó emberek ma reggel 9 óra tájban találták meg az uton hóval elborítva és innét vitték a megdermedt testet malmába. Még él. Ugy akadtak rá, hogy a falusiak messziről azt hitték, hogy valami állat, mely turja a havat; pedig hát úgy történt, hogy erőtlensége folytán kezeire esett és ezekkel igyekezett magának utat csinálni.

— **(„Néhány őszinte szó a baja-bátaszéki vasut érdekében.“)** E cím alatt másfél nyomtatott ivre terjedő nyílt levelet köröz az említett vasut létesítésére alakult végrehajtó bizottság három tagja: Boskovits Mór dr. bátaszéki orvos, végr. bizottsági tag, Táfnér János bátaszéki bíró, végr. biz. tag és Engel Mór végr. biz. jegyző. Az emlékirat fölpanaszolja, hogy bár minden kő megmozdult e különösen hadászati tekintetben fontos utonvonali megépítése érdekében, mégis megfeneklett ennek az ügye. Kijelentik az emlékiratot kibocsátók, hogy „bünt követ el, aki e nagy vidék, sőt mondhatni országos érdek követelményei elé akadályokat gördít s késlelteti a baja-bátaszéki vonal kiépítését.“ A nyílt levél Pécs város közönségének is megküldetett.

— **(Templomi számadások.)** A város kegyurasága alatt álló három plébánia és templom múlt évi számadásainak felülvizsgálata, az erre ki-

küldött vegyes bizottság által a napokban veszi kezdetét. Holnap a szigeti külvárosi plébániában lesz az aktus, a budai külvárosiban február 7-én, a belvárosban pedig február 11-én, minden alkalommal a városi főszámvevő és az illető templomatyák részvétele mellett. Vizsgálat befejezte után következik a hagyományos számadási ebéd az illető plébánián.

— **(A toasztok ellen.)** Egy vidéki város arról volt híres, hogy rendkívül sok toasztozója volt, a kik egészen megfélemlítették a város lakóit. Valahány lakoma volt ugyanis a városban, azokon megjelentek s rettenetes hosszú dikciókat tartottak. A napokban is megjelentek egy ebéden s már előre köszörlték torkukat. A házigazda azonban megelőzte őket s még az étkezés előtt felállott és beszélni kezdett. „Uraim, nézzék meg ezt a termet — mondá a házigazda — s mondják meg, mi különösét találnak rajta?“ A vendégek hallgattak a furcsa kérdésre s a házigazda folytatta: „Az a különös, hogy ez a terem az egyedüli a városban, melyben még nem mondtak pohárköszöntőt és reményem, hogy az urak meghagyják unikumnak házamat.“ Az ebéden nem is volt aztán toaszt.

— **(Katonazene Kaposvárott)** A 44-ik gyalogezrednek városunkban állomásozó zenekara február hó 18-án átrándul Kaposvárra, és három napi ott-tartózkodása alatt, ha az idő engedni fogja, tizenet is fog adni a sétatéren.

— **(Közigazgatási bizottsági ülés.)** Bányamegye közigazgatási bizottsága február hó 5-én délelőtt 10 órakor tartja a megyei székház nagytermében.

— **(Uj körorvos.)** Az ujonnan létesített 18 érdekelt községből szervezett pécsi körorvosi állás ma töltetett be a községek képviselőinek egyhangú szavazatával. Megválasztott pedig dr. Blau Adolf pécsi gyakorló orvos.

— **(Miniszteri segély.)** Néhaj Markovits Uros, volt maissi gör. keleti felkész özvegyének a kultuszminiszter 30 frt évi segélydíjat engedélyezett.

— **(A pécsi Kossuth-szoborra befolyt adományok.)** Folytatólagos kimutatása a kölcsönös segélyző egyesületnél elhelyezett összegekről. Kindl József és Reeh György urak ivén: Mayer Antal 50 frt, Hamerli 5 frt, Müllherr Alajos 2 frt; Kovácsits István 1 frt, Klein testvérek 2 frt, Passitzky József 1 frt, Dr. Ludwig Ferenc 5 frt, Özv. Tausz Vilmosné 1 frt, Schön Károly 2 frt, Kempfner Lipót 10 frt, Berecz Károly 10 frt, Róth Ármán 1 frt, Pollák Soma 1 frt, Alt és Böhm 5 frt, Rencz Béla 5 frt, Dr. Mendl Lajos 5 frt, Ullmann Károly 20 frt, Szander A. M. 1 frt, Özv. Matrosné 1 frt, Nick A. K. 2 frt, Löwy Miksa 1 frt, Thurn Emil 1 frt, Beck Márton 1 frt, ifj. Piribauer János 5 frt, Rothmüller Károly 2 frt, Lederer Manó 1 frt, Hirschfeld Ede 50 kr, Dr. Johan Béla 5 frt, Wizinger Károly 1 frt, özv. Adler Lujza 2 frt, Kotzer István 1 frt, Edhoffer Ferenc 1 frt, özv. Caffisch K. né 2 frt, Reinhardt János 1 frt, Neumann Ig. és t. 10 frt, Hoffmann I. Károly 5 kr, Dr. Paunz 5 frt, Hoffmann R. 50 kr, Hillebrand Ferenc 3 frt, Winterstein 2 frt, Strauss Jakab 1 frt, Wertheimer Ch. 1 frt, Lehner János 1 frt, Spiegel József 1 frt, Gantner F. 1 frt, Reinfeld Imre 10 frt, Dr. Borsitzky Imre 1 frt, Wellisch József 1 frt, Kindl József 10 frt. Összesen 202 frt 50 kr. (Folyt. köv.)

— **(Farkas hir.)** Már már azt hittük, hogy a farsang folyamán rendszerint jelentkezni szokott farkas az dőden elmarad. Elvégre is minden kimegy a divatból s az a bizonyos farkas, mely telenként meg szokta enni azt a bizonyos utast, kinek csak a csizmái maradnak meg, úgy véltük, elvesztette hitelt és népszerűségét. A farkas azonban megérkezett, csak hogy kissé megkésett, miért aztán — meg is bűnhődött. Mert az idén nem a farkas ette meg az utast, hanem ő számolt be bundájával az utasnak. Az idei farkas históriát ugyan is így beszéli a fáma. Gyalog sorral Szobra igyekezett egy suhancz, kit a farkas az uton megtámadott. A legény azonban nem volt hajlandó peccenyéül szolgálni a fenevadnak, hanem elszánt bátorsággal torkon ragadta az orrást és mindaddig szorongatta, míg segélykiáltásaira emberek nem jöttek, kik a bestiát nagyon ütötték. Mivel azonban a legény a farkassal való páros viaskodás közben megsebesült, a farkast boncolás végett beszállították az allatorvoshoz, hogy állapítsa meg, vajjon nem lesz e célirányos a farkasölő vitéz a Hógyes intézetbe szállítani. (Nem vagyunk abban a helyzetben, hogy e hir valóságát ellenőrizhetnénk; de erős gyanunk van, hogy valami szigorú utánjárás kiderítene, miként ez a farkas nem is farkas, hanem — kacska. Vagy éppen szárazföldi édes testvére annak a bizonyos cápának, mely tudvalevőleg nyaranta a fiemei tengeröblben szokta feluzsonálni a fürdő vendégeket.)

— **(Magkereskedő a vádlottak padján.)** A budapesti büntető-törvényszék ma folytatta a lopás büntetetté való részesség miatt vádolt Haldek Ignác budapesti magkereskedő elleni végtárgyalást, melynek eredményéhez képest Vizlendvay kir. alügyész, Haldek Ignác magkereskedő ellen

lopás büntetetté való felbujtás miatt vádat emelt. Abeles Manfréd ellen a tárgyalás folyamán Mauthner Ödön képviselője, Darvai Fülöp a panasz visszavonta, minek folytán az eljárás ellene beszünttetett; Haldek Ignácot pedig a törvényszék felmentette. A felmentő ítélet ellen úgy a közzvádó, mint a panaszos felebbezést jelentettek be.

— **(Köszönetnyilvánítás.)** T. c. Taizs József nyomda tulajdonos urnak Pécsen. A Szt. Vince-egylet ezennel leghálásb köszönetének ad kifejezést azon nagylelkűségéért, melylyel az egyeletnek nem csekély nyomtatvány szükségletét díjtalanul kiállítatni kegyeskedett. A szegényeknek ez uton megtakarított könyöradománya, mint hathatós ima esdje le, le is esdi Uraságra a jó Isten áldását! Pécs, jan. 28. 1895. Watzes Miklós egyleti elnök.

— **(Köszönetnyilvánítás.)** Vallásos lelkületének s nemesen érző szívének szép bizonyítékát nyújtotta Eizer János nagykereskedő ur s kedves neje, kik a belvárosi plébánia-templomban levő Mária oltár helyreállítási költségeinek fedezését 100 és illetőleg 50 frt összegben teljesen magukra vállalták. — Jól tudom ugyan, hogy szerénységük tiltakozik jótékonyáguk nyilvánosságra hozatala ellen, de elengedhetetlen kötelességemnek tartom, bár tán nehezteléstüket vonom magamra, ezen ritka áldozatkészséért úgy a magam, mint hiveim nevében legforróbb köszönetemnek a nyilvánosság előtt is kifejezést adni, már csak azért is, hogy ezen szép példa másokat is, kiknek Isten jóvoltából tehetségükben áll, hasonló jótékonyágra lelkesítsen. — Jól gyümölcsözik az a tőke, mely Isten dicsőségének előmozdítására adatik! Isten fizesse meg! Magenheim József, pécs-belvárosi plébános.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése január 30-án.

(A „Pécsi Figyelő“ ereoeti távirata.) A kultusz tárca költségvetésének tárgyalása még egyre tart. A mai nap első szónoka Thaly Kálmán volt, a ki pompás humorral figurázta ki a miniszter sopánkodásait az egyetemi tanárok szomorú sorsa felett. Ne kövessük tehát e terén a németek példáját. Nagy derűtséget keltett egy német tudósokat jellemző vers elmondása:

„Vigyázz kuruc, jön a német;
Ládd e milyen tudós féreg?“

Utána Bartók Lajos nagy hatással szólott a költségvetéshez. Végül

Herman Ottó a papi javadalmak és birtokok saecularisatio-ját követelte.

Az ülés végére maradt Boda Vilmos interpellációja a szegzárdi gimnázium ügyében, a mely ki fog adatni a vallás- és közoktatásügyi miniszternek.

TÁVIRATOK.

— **Bánffy b., a kedves.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A „Budapesti Hirlap“ szerint Bánffy Dezső bárót Bécsben, az udvari körökben jobban szeretik, mint akár Tisza Kálmánt, vagy Wekerlét; mert Bánffy b. nem intrikus. Bécsben jól tudják, hogy ha Bánffy b. a főrendiházból visszahozza a formailag módosított javaslatokat, a képviselőházban az összes ellenzék le fogja szavazni; de ebben az esetben ő felsége megadja Bánffy bárónak az engedélyt a képviselőház feloszlására.

— **Szigeti bácsi kitüntetése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Szigeti József, a nemzeti színház művésze, ma kapta meg Fesztich gr. igazgatótól a nemzeti színház tiszteletbeli tagjává történt kinevezését, azzal, hogy olykor-olykor még fellép a világot jelentő deszkákon.

— **Bulgária öröme.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Boris trónörökösnek első születésnapja alkalmából az egész Szofia zászlódiszben van. Este nagy kivilágítás lesz.

— **Rudolf trónörökös emléke.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Rudolf trónörökös tragikus halálának évfordulóján Bécsben a Hofburg kápolnájában és a kapuciusok templomában csendes mise volt. A császári sírbolt díszesen volt kivilágítva. A trónörökös nyugvóhelye el volt borítva friss koszorúkkal, köztük a német császári örösi koszorújával.

— **Megbüntetett népfelkelők.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A fővárosi népfelkelőket ellenőrző bizottság mintegy 3000 népfelkelőt büntetett meg kisebb-nagyobb pénzbírsággal a jelentkezés elmulasztása miatt.

— **Oszták püspökök konferenciája.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Bécsben a püspöki konferenciákat ma újból megkezdték. Résztettek benne a többi közt Schönborn gróf herceg-érek és Gruscha bíbornokok, Haller herceg-érek, Doppelbauer és Rössler püspökök.

— **Sztrájk Olaszországban.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Turinból érkezett sürgönyök szerint valamennyi olasz gyufagyáros beszüntette gyáranak működését, mivel nem akarják a reájok kivetett újabb adókat megfizetni. Eme gyáros-sztrájk következtében több ezer munkás most kenyér nélkül van. Ezek ma a város prefektusához fordultak segítségért, a ki megígérte közbenjárását.

— **Giers utódja.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Sz. Pétervárról jelentik, hogy Stall báró londoni orosz nagykövet bejelentette, hogy továbbra is állásán óhajt megmaradni; e szerint nincs kizárva, hogy Szokin tényleg Giers utódja lesz, mivel Lobanoff herceget öreg korára való tekintettel aligha fogják kinevezni.

Művészet, irodalom.

„**Innen-onnan**” cím alatt Horváth Sándor fővárosi tanító sajtó alá rendezte eddigelé szétszórta megjelent szépirodalmi dolgozatait. Megrendelések szerző címére (Budapest, IX. Közvágóhid-utca 14. sz. a.) küldendők. Egy példány ára 1 frt 20 kr.

NYILT-TÉR *)

Nyilatkozat.

Grün Bernát szabónak, a Pécsi Figyelő 18. számában is közzétett ama galád híresztelésére vonatkozólag, hogy én, mint nevezett bizományosa eltüntem Pécsről anélkül, hogy a pénzről és árukról elszámoltam volna, neki kijelentem, hogy Grün Bernát e híresztelése valótlan és boszu műve, mert én neki bizományosa egy évig voltam, nála pénzt sosem kezeltem és Pécsről el nem tűntem.

Az is valótlan, hogy engem ő, mint a Pécsi Napló mai számában közzétett hirdetésben közli, elbocsájtott volna, mert én Grün Bernáttól magamtól mentem el. Általánosan ismert lévén Grün Bernát jelleme, a fenti híresztelésekre nem is reflektálnék. ha nevezett ellenem a pécsi rendőrkapitányságnál 1047/895. sz. a. panaszt nem emelt volna sikkasztás miatt (?), mely feljelentést szerette volna innen visszavonni, mint alaptalant, azonban a főkapitány ur áttette az ügyet időközben a pécsi kir. ügyészséghez. Grün Bernát ur! Vegye tudomásul, hogy ez ügyben találkozni fogunk a büntető bíróságnál, hol én Önt hamis vád miatt jelentem fel.

Annak idején leszek bátor az ítéletet a t. közönséggel megismertetni.

Pécsett, 1895. január 30.

Schmitz Soma.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget A szerk

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV TAIZS JÓZSEF
PLEININGER FERENC
kiadó.

Hirdetések.

Becsét vesztí

a legválasztékosabb étel is, ha nincs étvágyunk. Az étvágy gerjesztésére úgy mint mindennemű gyomorbeteg ellen melegen ajánljuk t. olvasóink figyelmébe:

Egger díjjutalmazott Szódapasztilláit.

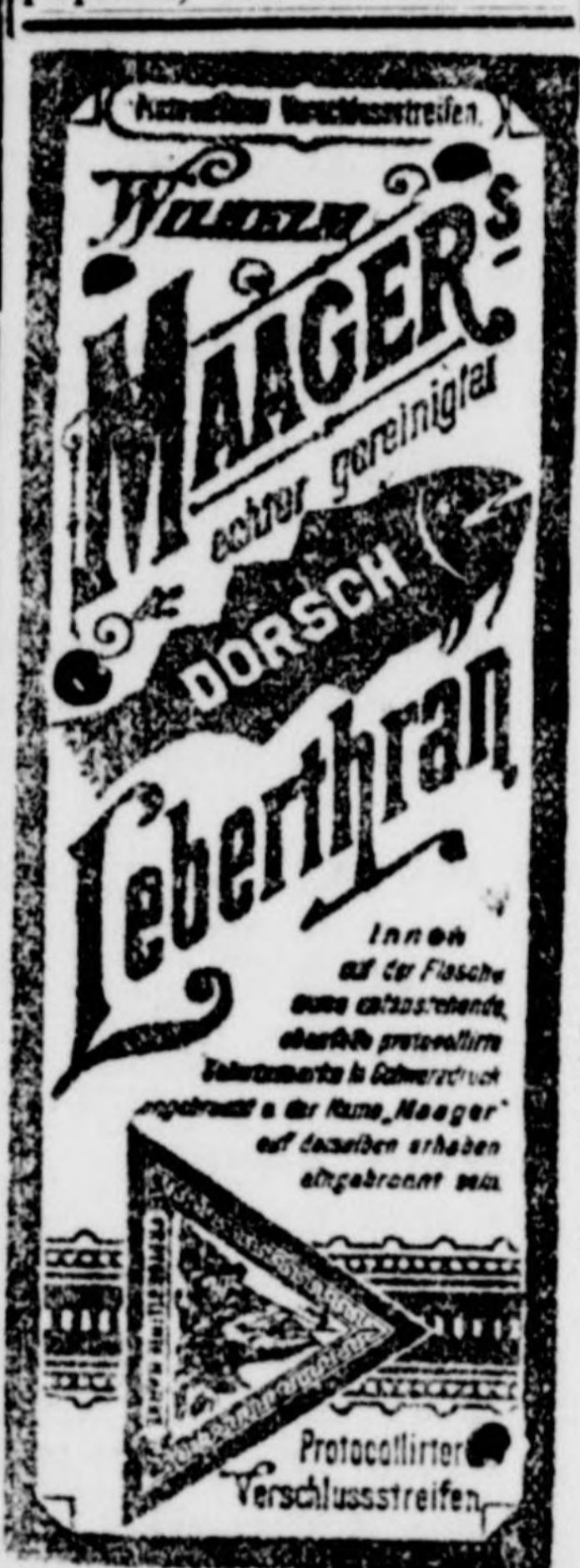
Pécsett: Sipőcz Ist., Erreth János, Göbel Kálmán, Zsiga László és az irg. rend. gyógyszer-tárában. Mohács-on: Lujtzer Viktor és Szendrey Jenő gyógyszer-tárában. Szentgyörgyi Mór és Petrasch S. gyógyszer-tárában. Pécsváradon: Dyorsky Béla gyógyszer-tárában. Dárdán: Czingelly Brök. és Derm-Pál gyógyszer-tárában. Sásdon: Mandák Gy. Sándor gyógyszer-tárában. Lőrinczen: Szilágyi György gyógyszer-tárában. Szigetvár: Salamon Gyula és Visy Sándor gyógyszer-tárában. Bonyhádon: Eibach Odön gyógyszer-tárában.

Egger A. fia cég

gyógyszergyárakban Bécs - Nussdorf.

Földszintes bérház kerttel eladó.
Bővebbet Király-utca 39. sz. házban lehet megtudni.

Csak akkor valódi, ha a háromszögű palack az itt levő szalaggal (vörös és fekete nyomás sárga papíron) van elzárva.

Eddig fölülmulhatatlan!

Maager Vilmos
féle
valódi tisztított

DORSCH MÁJOLAJ

(törvényesen védett esomagolásban)

MAAGER VILMOSTÓL
BÉCSBEN.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltetik mindama esetekben, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását valamint általában a vér tisztítását el akarja érni — Egy üveg ára 1 forint és kapható a gyári raktárban Bécsben III/3. ker. Heumarkt 3, valamint az osztr.-magyar monarchia legtöbb gyógyszer-tárában.

Pécsett kapható: Sipőcz István, Zsiga László, Erreth János és az irgalmasok gyógyszer-tárában; Reeh Vilmos, Spitzer fia, Köszl János, Kacs Kovács Jenő és Eizer János kereskedésében.

Főaktár és főelárúsítás az osztr.-magyar monarchia részére:

MAAGER VILMOS, BECS,
III/3. Heumarkt 3.

Utánzatok hatóságilag nyomoztatnak.

Első bécsi férfi és gyermek ruharaktár

Pécsett csakis Király-utca I. szám.

Tévedések vagy esetleges visszaélések meggátolása céljából van szerencsém t. vevőimet valamint a n. é. közönséget tisztelettel értesíteni, hogy Schmitz Soma ur, — ki nálam eddig mint elárúsító működött — üzletemből elbocsájtott, mely körülmény folytán az általa részemre átvett összegeket, avagy ily értelemben kötött üzleteket magamra nézve kötelezőnek el nem ismerem.

Ennek kapcsán kijelenteni bátorkodom, hogy az „Első Bécsi férfi és gyermek ruharaktár” Pécsett, király-utca I. szám alatt már mintegy 3 éve kizárólagos tulajdonomat képezi melyben ez idő alatt Schmitz Soma ur csakis mint általam felfogadott egyén fenti minőségben szerepelt.

Ugy mint eddigelé, legfőbb törekvésem jövőben is oda fog irányulni, hogy szolid és kifogástalan pontos kiszolgáltatás által tisztelt vevőim bizalmát magamnak teljes mértékben biztosíthassam és a legfokozottabb igényeknek is minden tekintetben megfelelhessenek.

Kitűnő tisztelettel

Grün Bernát

Első Bécsi férfi és gyermek ruharaktár tulajdonosa.

COGNAC
CZUBA-DUROZIER & CIE.

FRANCZIA COGNACGYÁR, PROMONTOR.

Mindenhol kapható.

Vezérügynökség: RUDA és BLOCHMANN, Budapest és Bécs.

Hirdetések

jutányos áron
vállaltatnak el a
kiadóhivatalban.